

[Bente Juncker]

Det kan være, at punktet er blevet noget bedre, men jeg synes, det er dårligt. Jeg kan ikke forstå, hvordan det skal foregå i praksis, det er jo børn, måske 20 børn, der befinder sig på en institution. Når der så kommer en opringning til lille Peter, hvordan skal man så gøre det i praksis? Hvordan skal børnene se ud? Hvad skal de have på? Skal man hen og slå op i journaler? Det er altså at gå for langt i en sag med børn.

Vi har lagt vægt på, at man gjorde det så skånsomt som muligt, når man skulle til det uundgåelige at tvangsfjerne, og det skal vi, for vi ved, at der er børn, der har det utrolig dårligt derhjemme, og de skal selvfølgelig tvangs fjernes. Børn skal ikke udsættes for alt det, vi af og til læser om, men vi er nødt til at sige, som vi har gjort i CD's betækningsbidrag, at det skal gøres så skånsomt som muligt, og det er ikke skånsomt at diskutere, om man skal tage en given telefonsamtale eller have en til at læse et brevkort eller et brev, der er kommet fra en person, som barnet ikke må have forbindelse med. Det er og bliver fantastisk, at den borgerlige regering ikke kunne se, at man måtte bruge de almindelige spilleregler, som vi kender så godt herhjemme, og som vi her i landet sætter utrolig pris på.

Det, der er endnu mere utroligt, er, at det har kunnet passere regeringsmødet, at man kan indlægge 7-måneders-børn på en psykiatrisk afdeling, og lovforslaget gik endda så vidt – jeg vil gøre opmærksom på, at jeg taler om ændringsforslaget – at man skulle kunne gå ud over de regler, der gjaldt på psykiatriens område. Tænk, man kunne gå ud over de regler, der gjaldt i psykiatrien, når det angår de 700 børn i dette land, der har det allerdårligst. Det var det, regeringen havde lagt frem. I sidste sekund, måske fordi man fornemmede, at den ikke var så god, stillede man et ændringsforslag, således at man nu også skal følge reglerne for psykiatriområdet. Selvfølgelig skal man følge lovgivningen for psykiatriområdet.

Jeg vil gerne bemærke, at jeg ikke finder, at det altid er nødvendigt, at man indlægger 7-måneders-børn på et psykiatrisk hospital for at undersøge dem. Bare den oplevelse, de får dér. Det er helt fantastisk, og jeg er dybt skuffet over, at ministeren og regeringen ikke kan se det, og over, at vi ikke har kunnet finde på andre løsninger her i Folketinget.

Så er jeg også noget bekymret for, at det ikke får nogen konsekvens, hvis der af de sociale myndigheder gives forkerte oplysninger om en tvangsfjernelse til det udvalg, der skal klare den egentlige tvangsfjernelse, og jeg vil så gerne spørge ministeren, om det er ministerens hensigt, at forvaltningsloven, som jo indeholder repressalier og regler om, at man kan tage en sag mod myndighederne op, skal bruges, for det kan ikke være rigtigt, at vi gang på gang oplever, at man kan give urigtige oplysninger – og nu taler jeg ikke, som fru Jytte Andersen sagde, om papirtigre. Børn og børnesager er populært stof, og jeg vil gerne referere til en sag, som stod omtalt i B.T., og det er ikke nogen papirsag, for det er en sag, der er vundet ved byretten og ved landsretten i dette land. Det er altså ikke en tilfældig journalistsag, der er blæst op, men en sag, hvor forældre og bedsteforældre har vundet. Det groteske var, at vuggestuelederen og en pædagog kørte barnet på hospitalet, fik det lagt i narkose og fik det undersøgt for seksuelt misbrug. Jeg vil gerne spørge ministeren: Kan det foregå efter den lov, vi her vedtager? Kan det foregå på samme facon, uden at der bliver rejst en sag mod de pågældende?

Denne sag er ikke opdigtet, den er vundet ved en retsinstans i dette land, men jeg finder det meget alvorligt, hvis der ikke sker noget som helst med dem, der for det første har ødelagt en lille pige på 3 år, for det andet nogle forældre, som havde et eller andet problem, så de ikke kunne have barnet, og for det tredje de bedsteforældre, barnet boede hos.

Jeg synes, det er en dårlig dag, men jeg vil gerne komme tilbage til det gode i loven.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, jeg vil undlade at omtale alle mulige enkelttilfælde om overgreb på børn, for så vil det nok føre vidt omkring.

Eftersom vi ikke på et tidligere tidspunkt har tilkendegivet, hvad vi vil gøre ved lovforslaget, vil jeg godt som den generelle indledningsbemærkning sige, at vi i sidste instans vil stemme for lovforslaget, fordi vi trods alt synes, at der er mere positivt end negativt i det, selv om vi ikke er tilhængere af alle de ændringsforslag, der med flertallets hjælp vil blive gennemført. Jeg synes i øvrigt, at jeg som en helt overordnet bemærkning godt vil tilkendegive, at jeg føler,